अल्लाहचे मेसेंजर, अल्लाह त्याला आशीर्वाद देईल आणि त्याला शांती देईल, जो सत्य आणि प्रामाणिक आहे, असे म्हटले आहे: "तुमच्यापैकी प्रत्येकाच्या जन्माचा आधार त्याच्या आईच्या गर्भात (शुक्राणु संलयनाच्या स्वरूपात) चाळीस दिवस असतो आणि चाळीस रात्री

अब्दुल्ला बिन मसूद यांच्या अधिकारावर, अल्लाह त्याच्यावर खूष असेल: अल्लाहचे
मेसेंजर, अल्लाह त्याला आशीर्वाद देईल आणि त्याला शांती देईल, जो सत्य आणि प्रामाणिक आहे, असे म्हटले आहे: "तुमच्यापैकी प्रत्येकाच्या जन्माचा आधार त्याच्या आईच्या गर्भात (शुक्राणु संलयनाच्या स्वरूपात) चाळीस दिवस असतो आणि चाळीस रात्री , मग ते तेवढेच दिवस जाड आणि अस्वच्छ रक्ताच्या स्वरूपात राहते. त्यानंतर, ते समान दिवसांसाठी मांसाच्या गुठळ्याचे रूप घेते, मग अल्लाह तआला चार गोष्टींची आज्ञा देणारा देवदूत पाठवतो, तो त्याचे पालनपोषण, त्याचा मृत्यू, त्याची कृती आणि चारित्र्य आणि त्याचे नशीब किंवा दुर्दैव याची नोंद करतो. त्यानंतर, त्यात आत्मा श्वास घेतला जातो, एखादी व्यक्ती आयुष्यभर नंदनवनातील लोकांची कृत्ये करते आणि जेव्हा त्याच्या आणि स्वर्गात फक्त हाताचे अंतर उरते तेव्हा त्याच्यासमोर लिहिलेले नशीब येते आणि तो नरकातल्या लोकांची कृत्ये करून नरकात प्रवेश करतो, त्याचप्रमाणे माणूस आयुष्यभर नरकातल्या लोकांची कर्मे करतो आणि जेव्हा त्याच्यात आणि नरकात
हाताचे अंतर असते तेव्हा त्याच्यासमोर लिहिलेले नशीब येते आणि तो स्वर्गवासीयांची कर्मे करून स्वर्गात प्रवेश करतो. " [صحيح] [متفق عليه]

अब्दुल्लाह बिन मसूद ( रजि.) सांगतात की अल्लाहचे मेसेंजर (शांतता आणि आशीर्वाद) यांनी आम्हाला सांगितले, जे त्यांनी जे सांगितले त्यामध्ये सत्य आहे आणि ते खरे आहे, की अल्लाहने त्यांना नीतिमान असल्याचे घोषित केले आहे, तो म्हणाला: तुमच्यापैकी प्रत्येकाच्या जन्माचा आधार त्याच्या आईच्या गर्भात (शुक्राणुच्या स्वरूपात) गोळा केला जातो, अशा प्रकारे जेव्हा पुरुष आपल्या पत्नीशी संभोग करतो तेव्हा त्याचे विखुरलेले वीर्य स्त्रीच्या पोटात वीर्यरूपात चाळीस दिवस जमा होते. मग त्याचे शुक्राणूंमध्ये रूपांतर होते. म्हणजेच ते जाड आणि अस्वच्छ रक्ताचे रूप घेते. हा रूप दुसऱ्या चाळीसाव्या दिवसापर्यंत राहतो. मग तो मोझगाह होतो. म्हणजेच ते मांसाच्या तुकड्याचे रूप घेते. एकाच वेळी चघळता येईल इतका मोठा मांसाचा तुकडा. तिसऱ्या चाळीस दिवसांतही हाच प्रकार राहतो. मग अल्लाह सर्वशक्तिमान त्याच्याकडे एक देवदूत पाठवतो, जो तिसऱ्या आणि चाळीसाव्या दिवसाच्या समाप्तीनंतर त्याच्यामध्ये श्वास घेतो. या देवदूताला चार गोष्टी लिहून ठेवण्याचा आदेश दिला आहे: त्याचा उदरनिर्वाह, म्हणजे त्याच्या वयात त्याला किती आशीर्वाद मिळणार आहेत, हे लिहिलेले असते त्याचा मृत्यू लिहिला आहे. म्हणजेच तो जगात किती काळ जगणार आहे, त्याची कृती लिहिली आहे, तो काय करेल आणि तो दुःखी किंवा आनंदी होईल? मग अल्लाहचे पैगंबर (शांति आणि आशीर्वाद) यांनी शपथ घेतली की मनुष्य लोकांच्या नजरेत स्वर्गातील लोकांप्रमाणे वागतो आणि जो सत्कर्म करत राहतो, तो या स्थितीत राहतो जोपर्यंत

त्याच्या आणि स्वर्गात फक्त हाताचे अंतर राहते. दुसऱ्या शब्दांत, स्वर्गात पोहोचण्यासाठी पृथ्वीच्या एका हाताएवढेच अंतर शिल्लक आहे की अचानक लिखित नशिबाने त्याच्यावर प्रभुत्व मिळवले आणि तो नरकाच्या लोकांची कृत्ये करू लागतो आणि या कृतीत संपतो. म्हणून तो नरकात जातो. कारण कृतीच्या स्वीकृतीसाठी, ती व्यक्ती त्यावर ठाम राहते आणि बदलत नाही अशी स्थिती असते, तर दुसरा माणूस असा आहे जो नरकात प्रवेश करण्याच्या जवळ येईपर्यंत नरकाच्या लोकांची कृत्ये करत राहतो जणू काही त्याच्या आणि नरकात जमीनीचा एक हात आहे. मग त्यावर लिहिलेल्या नशिबाचा विजय होतो. म्हणून तो जन्नतीचे कर्म करू लागतो आणि जन्नतमध्ये प्रवेश करतो.

http://www.sunnah.global/hadeeth/mr/show/65037